

عنوان مقاله:

تحلیلی بر مردم سالاری دینی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم اجتماعی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدعلی آرمند - کارشناس ارشد جمعیت شناسی دانشگاه یزد

قاسم علی محمدی - کارشناس ارشد جمعیت شناسی دانشگاه یزد

سعید فتحی - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

بحث از جایگاه و نقش مردم در تاسیس حکومت و نحوه اداره جامعه، از جمله مباحث مهمی است که ریشه های تاریخی عمیقی در قلمروی سیاست و حکومت در جوامع مختلف دارد. جمهوری اسلامی ایران معرف نگاه و رویکردی دین مدارانه به مردم سالاری است. مردم سالاری دینی حاصل رویکرد به اراده ی الهی و خواست مردم، به شرط عدم مخالفت این خواست با اراده الهی، است. در این نوع از حکومت، ضمن پایبندی به خواست مردم در حوزه های مشخص، دین به مثابه منبع ایجادکننده مشروعیت طرح میشود. بر این اساس هدف از این پژوهش بررسی مفهوم مردم سالاری دینی در ایران و مقایسه آن دموکراسی غربی است. از روش توصیفی- تحلیلی در این تحقیق استفاده شده، جمع آوری اطلاعات بصورت کتابخانه ای، منابع الکترونیکی و مطالعه متون، پژوهشها و تحقیقات انجام شده در زمینه موضوع مورد نظر جمع آوری و تدوین شده است. در باب سازگاری اسلام با مردم سالاری، باید گفت که هدف و مقصد نهایی اسلام، تعالی و تکامل انسان است. مطابق این ایده انسانها باید بر سرنوشت خویش مسلط باشند زیرا انسان مجبور و تحت سلطه نمیتواند در حوزه عمومی و خصوصی، تصمیمگیر و تعالی طلب باشد. مردم سالاری دینی ماهیتا با مردم سالاری غربی تفاوت دارد. مردم سالاری دینی با دو بال مشروعیت و مقبولیت، تعالی مادی و معنوی جامعه را هدف اصلی حاکمیت میداند و همانند مردم سالاری غربی، فقط بعد مادی زندگی انسان توجه ندارد. محور اصلی در این گفتمان، خدمت و ایجاد بستری عادلانه برای رسیدن به رشد و توسعه مادی و معنوی است.

کلمات کلیدی:

مردم سالاری، مردم سالاری دینی، حکومت، دین، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765632>

